

om at indrømme en saadan Confirmation, og fra den modsatte Side, nemlig fra Geistligheden, vilde der paa mange Steder blive talt ligesaa skarpt derimod. Lad os ikke glemme hvor tungt det mangen Gang er for den fattige Klasse, at faae sine billige Duffer og retfærdige Fordringer gjorte gjældende, og at det ikke er saa let for dem som for de høiere Staaende; de mangle som oftest ikke alene Kundskaber, men tillige ogsaa Midler til at sætte dem igjennem, og hertil komme saa mange andre Ting, som gjøre, at det ikke er saa let, naar de høiere Staaende ikke sympathisere med dem. Blandt de Mænd, som repræsenterer Sognet, vil der vistnok være flere Bemidlede — jeg vil ikke sige dem alle — som ikke lægge synderlig Vægt derpaa, da de ikke bryde dem om at holde deres Børn i Skole $\frac{1}{2}$ Aar længere, saa at de Grunde, jeg har hørt anføre imod at votere Forslaget, ikke forekommer mig tilstrækkelige. — Er det en gavnlig og nyttig Foranstaltning, at Præsterne i Kjøbstæderne, uden Skade for Religion og Gudsfrugt, kunne holde Confirmation 2 Gange om Aaret, saa maa det ogsaa kunne gjøres paa Landet. Jeg kan ikke finde, at der kan indvendes Noget derimod, som kan tillægges nogen Vægt, og allermindst forekommer det mig, at man maa gjøre en saadan Sag afhængig af Præsten. Naar Staten finder, at det er en gavnlig Foranstaltning, saa forekommer det mig ikke, at man skal gjøre det afhængigt af Geistligheden, om den vil gaae ind derpaa eller ikke; det er vistnok, at man i mange Tilfælde maa stille det Duffelige fra det Opnaaelige, og tage det Opnaaelige, fordi man ikke kan faae det, man ønsker; men, dersom Mindretallets Forslag blev vedtaget, vil jeg ansee det for saa ubetydeligt Skridt fremad, at jeg heller vilde blive staaende ved det Gamle.

Varfod: Den høitærede Kultusminister har allerede imødegaaet en Dtring af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), der syntes at gaae ud paa, at Præsten kun, for at slippe for Uleiligheden, kunde være imod nærværende Lovforslag. Naaget jeg er for nærværende Lovforslag, kan jeg dog ikke undlade at frem-

have, at det er mig bekendt, at der er Præster, som af andre Grunde have erklæret sig derimod; jeg kjender Præster, som med stor Samvittighedsfuldhed begynde deres Forberedelse af Confirmander Søndagen efter Pinte og vedvare dermed til Søndagen efter Paaste, og som have erklæret, at de ikke vilde kunne blive færdige med deres Confirmander, ikke faae dem forberedte, saaledes som de ønskede det, hvis nærværende Lovforslag skulde gaae igjennem. At der kan gives Individualiteter, som bruge en længere Tid end almindelig, det er let at forstaae, og naar da saadanne Præster af den Grund modsatte sig Sagen, fordi de ikke ville kunne tilfredsstille sig selv med Hensyn til deres Arbejde, naar der ikke blev indrømmet dem længere Tid, end de ved Lovforslaget have faaet, saa forekommer det mig, at man ikke kan udsætte Noget paa deres Motiver, om man endog saa ikke for deres Skyld kan fravige sit Ønske i saa Henseende.

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Montad); som udgjør Mindretallet, har tydet hen paa, at Sognebaandets Løsning vilde gjøre nærværende Lov mindre nødvendig, end den ellers vilde blive. Foruden hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) allerede har anført om, at den, der ønskede Sognebaandets Løsning, af den Grund ofte maatte kunne komme til at søge en Præst, som boede et Par Mile borte, vil jeg endnu tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er mange Smaaver, hvor det i høieste Grad vilde være vanskeligt for vedkommende Confirmander at slippe maaskee langveis over Vandet til den Præst, som de i saa Fald ville benytte. Dertil kommer endnu, og jeg maa tilstaae, at jeg lægger stor Vægt derpaa, at det ærede Mindretal dog vel ikke kan ønske, at det, at faae sine Børn confirmerede om Eстераaret, skulde træde frem som en stærk Grund for en Mand til at ønske sit Sognebaand løst, som maa skee ellers ikke havde nogen Grund dertil, og som med Hensyn til Troessager, som dog bør være det eneste Afgjørende, stemte fuldkommen med sin Præst. Naar det ærede Mindretal derfor giver Anviisning paa Sognebaandets Løsning og troer, at denne Løsning væsentlig